

Dále žalobkyně jako třetí žalobní důvod uvádějí, že Komise neprokázala porušení hospodářské soutěže na německém trhu se sanitární keramikou. Žalobkyně v tomto ohledu napadají, že Komise protiprávně zařadila diskuse v německém odborném svazu pro keramiku jako cenová ujednání a úmyslná omezení hospodářské soutěže a že porušila právo žalobkyň na spravedlivé a nepodjaté řízení tím, že ze zjevně irelevantních důkazů odvodila nepřipustné závěry v její neprospěch.

Jako čtvrtý žalobní důvod žalobkyně uvádějí, že se neúčastnily dohod o cenách ve Francii a Belgii. Komise dle názoru žalobkyň neprávem zařadila diskuse v belgických a francouzských keramických svazech jako dohody o cenách a nesprávně posoudila dobu trvání údajných protiprávních jednání, čímž nesprávně použila článek 101 SFEU.

V rámci pátého žalobní důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně zařadila postupy na trhu s armaturami, sprchovými přepážkami a keramikou jako jediné a trvající protiprávní jednání a tím nesprávně použila článek 101 SFEU. Žalobkyně v tomto ohledu kritizují, že nebyla splněna kritéria stanovená v judikatuře za účelem konstatování jediného a trvajícího protiprávního jednání.

Jako šestý žalobní důvod žalobkyně uvádějí, že Komise příliš dlouhou dobou trvání řízení a tím, že po provedení slyšení vyměnila všechny osoby, které se podíleli v rámci Komise na rozhodovacím postupu, porušila její právo na obhajobu a právo být vyslechnuta podle článku 12 a 14 nařízení (ES) č. 773/2004 ⁽¹⁾.

V rámci sedmého žalobního důvodu žalobkyně uvádějí, že Komise opřela její výpočet pokuty nesprávně o Pokyny ⁽²⁾, protože tyto pokyny jsou od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost neplatné kvůli porušení čl. 290 odst. 1 SFEU a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské Unie.

Jako osmý žalobní důvod žalobkyně uvádějí, že stanovení pokut Komisí je chybné, protože Komise při stanovení výchozí částky pokuty nezohlednila malou závažnost údajného přispění žalobkyň k protiprávnímu jednání, ale posoudila závažnost protiprávního jednání jednotně pro všechny podniky. To podle žalobkyň porušuje zásadu osobní odpovědnosti.

Konečně v rámci devátého žalobního důvodu se vytýká, že výše uložených pokut porušuje zásadu přiměřenosti a rovného

zacházení, protože se žalobkyně neúčastnily nezávažnějších porušení hospodářské soutěže.

-
- (¹) Nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. L 123, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81).
- (²) Pokyny pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1/2003 (Úř. věst. C 210, s. 2).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 1. září 2010
Luigim Marcuccioem proti usnesení Soudu pro veřejnou
službu ze dne 22. června 2010 ve věci F-78/09,
Marcuccio v. Komise**

(Věc T-366/10 P)

(2010/C 288/109)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Luigi Marcuccio (Tricase, Itálie) (zástupce: G. Cipressa, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

**Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační
opravný prostředek**

- v každém případě zrušit v plném rozsahu a bez výjimky napadené usnesení;
- určit, že žaloba v prvním stupni, na jejímž základě bylo vydáno napadené usnesení, byla zcela přípustná;
- vyhovět v plném rozsahu a bez výjimky petitu žaloby v prvním stupni;
- uložit odpůrkyni ve prospěch navrhovatele náhradu všech nákladů řízení a honorářů, které navrhovatel vynaložil a nadále vynakládá na projednávanou věc ve všech stupních řízení;

— podpůrně vrátit věc Soudu pro veřejnou službu v jiném složení, aby znovu rozhodl o meritu této věci.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Projednávaný kasační opravný prostředek směřuje proti usnesení Soudu pro veřejnou službu (SVS) ze dne 22. června 2010. Toto usnesení odmítlo jako zjevně nepřípustnou žalobu, jejímž předmětem je náhrada škody, kterou navrhovatel utrpěl z důvodu, že mu odpůrkyně odmítla nahradit nahraditelné náklady, které údajně vynaložil ve věci T-18/04, Marcuccio v. Komise.

Na podporu svých tvrzení navrhovatel uplatňuje nesprávný a neodůvodněný výklad pojmu „žádost“ ve smyslu článků 90 a 91 Služebního řádu úředníků, absolutní nedostatek odůvodnění, zkreslení skutkových okolností, jakož i nesprávný výklad judikatury týkající se nákladů řízení, k jejichž náhradě byl účastník řízení povinen.

Navrhovatel rovněž uplatňuje porušení svého práva být vyslechnut, práva na obhajobu a skutečnost, že SVS nerozhodl o některých z jeho návrhů.

Žaloba podaná dne 3. září 2010 — Rubinetteria Cisal v. Komise

(Věc T-368/10)

(2010/C 288/110)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Rubinetteria Cisal SpA (Alzo Frazione di Pella, Itálie)
(zástupce: M. Pinnarò, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí K(2010) 4185 ze dne 23. června 2010;

— podpůrně, v případě, že by Tribunál nezrušil uloženou pokutu, snížit její částku na rozumnější úroveň,

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozhodnutí napadené v tomto řízení je stejné jako ve věci T-364/10, Duravit a další v. Komise.

Žalobkyně uplatňuje na podporu svých návrhových žádání následující žalobní důvody:

I. Porušení a nesprávné použití článků 101 SFEU a 53 EHP

V tomto ohledu žalobkyně uplatňuje, že rozhodnutí v části, která se jí týká, je naprosto nesprávné, jelikož se společnost Cisal neúčastnila (ani nevědomky) dohody, omezila se na výměnu necitlivých a nevyhrazených obchodních informací a (téměř ve všech případech) poté, co samostatně učinila rozhodnutí, jelikož uvedené informace již byly na trhu známy.

II. Porušení zásady přiměřenosti a rovnosti

Podle žalobkyně Komise nevzala v potaz skutečnost že role, zapojení, odpovědnost, získané výhody atd. se mezi výrobci značně liší. Konkrétně žalovaná nečiní žádný rozdíl a nevysvětluje proč uložila společnosti Cisal maximální sankci, zatímco Cisal: i) se nezapojila do jednoho ze dvou sdružení (Michelangelo); ii) nikdy neměla dvoustranné kontakty; iii) nikdy se neúčastnila jednání, během nichž byly zkoumány tři výrobky (ale pouze armaturní a keramické výrobky), iv) vždy držela málo významnou část trhu.

Pokud jde o částku pokuty, žalobkyně má za to, že Komise měla určit a vzít v potaz konkrétní dopad porušení na trh, jakož i rozsah relevantního zeměpisného trhu; žalovaná měla rovněž vzít v potaz skutečnou schopnost společnosti Cisal — z hospodářského hlediska — narušit hospodářskou soutěž, jakož i její konkrétní váhu.

Žalobkyně konečně uplatňuje nesprávný základ pro výpočet, který byl použit při výpočtu pokuty, jakož i nezohlednění polehčujících okolností.